Hugo Quistorp (37. Q.) 1698-1701

LESSUS
in funere indictivo
Generosæ indoliis ac præclaræ spei pueri qvadriennis
HUGONIS QVISTORPII,
Viri Maximè Reverendi, Nobilissimi & Excellentissimi
DN. JOHANNIS NICOLAI
QVISTORPII,
S. S. Theol. D. & Profes. Publ, famigeratissimi, ad D. Nicolai Pastoris optimè meriti & Rev. Minist. Directoris gravissimi,
Dni, Affinis & Collegæ æternùm colendi
&
Nobilissimæ virtutibusqvé præcellentissimæ Dominæ
DN. ANNÆ LENTIÆ,
Ejusdem uxoris splendidissimæ, FILII elegantissimi desideratissimi,
ipso Qvatembri hyemali, solenni depositioni sacro
Anno 1701. decantatus à
Johanne Mauricio Poltzio,
S. S. Theol. & Phil. D. ad D. Johan. Past. & R. M. S.

HUGO cadit, pius HUGO cadit, svavissimus HUGO,
HUGO excellentis spes animosa Patris!
HUGO renascentem Domino qvem corde sacravi,
Qvamvis alterius stansqve precansqvé vice.
HUGO puer docilis, virtutum semina spargens,
Discendi cupidus, sæpè rogare tenax.
Lucifer ut nitidos producit in æthera vultus
Clarior, & læto nunciat ore diem;
Sic puer hic generis, formæ, & præludia avitæ,
Ut QVISTORPIADUM LENTIADUMQVE decus,
Moribus HUGO suis, (qvibus exhilarare Parentes,
Et qvosvis poterat,) mentis abundè dabat.
Sed bonus HUGO fuit! cecidit rosa pulchra Roseto!
Ante diem cecidit, digna vigere diu!
Qvem lætum vidi, qvem sancta oracula fando
Audivi, extemplò falx inopina metit!
O nimium fallax, qvot vita exposta periclis!
OMNIA sunt hominum, SOMNIA, vitra, nihil!
Maxime QVISTORPI, tu firmâ surge dolorem
Spe contrà, & luctus tædia falle tui:
Atqve tuam mœstam costam solare potenter,
Qvod gnatus vester victitet ante DEum.
Cùm nova perpetui florescent tempora veris,
Cùm gravis egelidi transiit orbis hyems,
Tunc HUGO stabit, cœli splendore coruscus,
Magnificus Doctor, Rex diadema gerens.

ROSTOCHII,
Typis NICOLAI SCHWIGEROVII, Ampliss. Senat. Typogr.